

se distribuie gratuit

septembrie - noiembrie 2022

Crucea este semnul creștinului și calea lui spre cer. Iată, trebuie să meriți să faci cruce, să-ți însemnezi ființa cu semnul sfintei cruci, mărturisind așa pe Hristos Dumnezeu al tău. Crucea nu este un lemn și atât. Crucea este semnul lui Hristos, semnul biruinței Lui prin cruce. Crucea conduce omul spre înviere. Crucea nu este idol. Idolul este pentru cei fără Dumnezeu și care-și fac un Dumnezeu din lemn, din fier, din ce vor ei, iar crucea este pecetea fiilor lui Dumnezeu, de care duhurile rele fug și gem de teamă în fața semnului sfintei cruci. Și iată, spun acum: anatema sunt cei care lovesc în semnul sfintei cruci și în cei ce se pecetluiesc cu el pe chipul lor în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh!

pagina 6

în acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Nașterii Maicii Domnului

Imi învăluiesc cetatea și pe cei din ea cu glasul cuvântului Meu în zi de praznic sfânt pentru mama Mea Fecioara, și Îmi așez în carte cuvântul și Mă împart cu el celor ce Mă caută aici, la izvorul glasului Meu, locul de unde izvorăște peste pământ glasul cuvântului lui Dumnezeu, cuvântul Meu din zilele acestea, venirea Mea de la Tatăl cuvânt peste pământ în vremea Mea cu voi, fiilor născuți din cuvântul Meu de peste voi, o, că mare taină este lucrarea Mea din vremea Mea cu voi, fiilor, și nu-i minte pricepută pentru această taină a lui Dum-

nezeu în mijlocul oamenilor de pe pământ!

S-a petrecut și se petrece cu această lucrare a Mea cu voi ca și acum două mii de ani, că am venit atunci de la Tatăl Prunc născut din mamă Fecioară și am crescut odată cu taina cea nouă a lui Dumnezeu, fiilor. Apoi le-am așezat pe cele venite cu Mine din cer în locul celor vechi de până atunci, și am început cu așezarea bisericii înnoite, o, și nimeni din cei mari ai templului nu știau îndeajuns ce se așează pentru pe mai departe și venite cu Mine din cer, iar când aflau câte ceva îi ucideau pe cei cuprinși întru

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

taina cea nouă și răsăreau alții stropiți cu sângele celor uciși ca și Mine de mai-marii vremii de atunci.

Eu, și ucenicii Mei de atunci am lucrat atunci înnoirea a toate, căci legea cea aspră apăsa peste salvarea omului păcătos, dar Eu am murit pe cruce pentru iertarea păcatelor celor păcătoși și am lucrat prin aceasta mântuirea lor, a celor ce credeau în cele cu care Eu am venit atunci de la Tatăl ca să lucreze pe mai departe peste oameni, și iată, am lucrat cu mare taină.

Am luat pescarii de la pescuit și au lăsat ei mrejele și M-au urmat și i-am așezat pe ei preoți și arhierei și apostoli peste pământ și cărmuitori ai bisericii înnoite prin jertfa Mea de pe cruce, și era între ei Iacov patriarh al Ierusalimului și nu știa Ierusalimul, dar știau creștinii credincioși așezării înnoite, și s-a împlinit cuvântul Meu cel de atunci prin care Îi spuneam Tatălui: *«Te laud, Tată, că ai ascuns aceste taine de cei înțelepți și le-ai descoperit pruncilor, neștiutorilor, celor neluați în seamă de cei mari ai vremii cărturari și farisei»*.

Iată, și azi merg odată cu cei ce se știu pe ei slujitorii templului, mai-mari ai bisericii zidite acum două mii de ani, și care nu mai au milă de Dumnezeu și de turmă și-și văd de ale lor, dar Eu îi strig așa cum îi strigam prin glasul proorocilor pe cei de atunci care nu păstoreau cu milă turma, și când de pe atunci făgăduiam că voi veni și le voi cere răspuns pentru oile nepăstorite și rătăcite prin spini și le voi lua din mâna lor și le voi păstori Eu, Domnul, și le voi lega rănilor și le voi purta pe brațe la izvoarele Mele, căci sunt Păstorul Cel Mare și-Mi cercetez tot timpul turma, precum este scris.

Iată, Mă îndur de cine voiesc, așa este scris. Eu sunt Cel ce lucrez, nu omul, iar omul se supune. Iată, noi le fac pe toate ca și acum două mii de ani. Și atunci am venit să înnoiesc. La fel și acum vin și lucrez și întăresc lucrarea bisericii Mele, căci scris este să vin să-Mi cercetez turma și să-i dau pășune sănătoasă și s-o port spre Tatăl.

Se laudau cei de atunci că au pe Moise de care ascultă și că de aceea nu Mă primesc pe Mine, iar Eu le spuneam: *«Dacă ați fi crezut în*

Moise M-ați fi crezut și pe Mine acum, căci despre Mine a vorbit el vouă».

Spun și azi pentru cei de azi, că dacă ei ar fi crezut în Hristos Cel de acum două mii de ani L-ar fi crezut și acum când, iată-L cuvânt peste pământ, dar ei ca și cei de atunci au altceva de făcut și se supun lucrării minciunii din lume și mai-marilor lumii și nu lui Hristos, sub al Cărui nume slujesc ei. Iar pe Mine Mă doare pentru turmă și Mă doare de două mii de ani, că în lume e numai minciună și pierde credința de pe pământ, pierde Dumnezeu din mintea omului, iar creștinii nu mai au fapte de credință și păstori făcători de minuni, de dat hrană la oile turmei, o, și se pierd oile și vin lupii și le duc din staul, iar Eu plâng pentru oi și vin după ele, vin cuvânt de la Tatăl, vin și le strig și le învăț să se strângă în staul și să nu stea în calea lupilor, să nu stea răzlețe, că iată, Eu vin din cer, vin cuvânt peste pământ ca să-Mi cercetez turma cea fără de pază peste ea.

O, popor al cuvântului Meu, am plâns în cuvânt în mijlocul tău și am spus omului: *«Omule, învață-Mă ce să fac să-Mi aflu ziua Mea de odihnă, că am pierdut-o odată cu căderea spre satana a omului în rai»*.

Grăiesc acum în zi de praznic sfânt pentru mama Mea Fecioara, grăiesc cuvânt deslușit pentru toți cei care cunosc învățătura cuvântului Meu din vremea aceasta, pentru toți cei care se uită în ea și nu o împlinesc pe ea, sau o împlinesc cât vor ei, și aceasta din pricina nelepădării de sine, păcat care nu-l lasă pe om să se facă iubitor de Dumnezeu și una cu Mine în lucrul cel sfânt al venirii Mele cuvânt pe pământ prin credința și statornicia unui popor aproape Mie.

Iată, apropiați-vă acum cu inima de Mine, și nu unii de alții pe calea spre Hristos, căci dacă nimeni nu vă învață calea cu Hristos și cum se merge pe ea cu frați, voi nu veți avea cum să pricepeți taina frăției întru Hristos, și veți cădea în greșeli, în tulburări ale inimii, în despărțire de Dumnezeu când nici nu vă gândiți, când nu simțiți aceasta.

O, fiilor povățuiți din cer, din locașul iubirii, iubirea înseamnă Dumnezeu, numai Dumnezeu, iar creștinii să se unească într-un singur

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Jerusalem

duh pentru iubirea de Dumnezeu, și doar atunci vor pricepe ei pe Dumnezeu cu oamenii pe pământ, căci altfel creștinii își văd de-ale lor și unii de alții, iar Domnul nu mai este iubirea lor, viața lor, calea lor cea adevărată, și cad spre păcate fel de fel, după ce cunosc pe Domnul și taina Lui cu omul. O, pentru așa fel de păcate am fost bătut în cuie pe cruce, și cuiele au fost păcatele celor ce iubesc păcatul, și toți cei ce păcătuiesc sunt cuiele din mâinile și picioarele Mele, din coasta Mea, locul de unde am luat din Adam și am făcut femeia, care l-a căzut pe Adam din Dumnezeu cu tot cu ea, o, și Mi-a strivit femeia lucrarea facerii omului.

Voi, cei care voiți să învățați odihna lui Dumnezeu în voi și ziua Mea de odihnă pierdută prin neaplecarea omului, iată, învățați de la Mine, de la lucrarea Mea pe pământ. Eu am lucrat aplecarea. M-am aplecat mereu chiar și celor necredincioși, căci am pe Tatăl odihnă în Mine și de aceea Mă aplec. Aplecarea este semnul odihnei Mele în om. Cel ce nu se poate apleca dă semn că Eu, Domnul, nu am loc întru el să Mă odihnesc. Cel ce nu se apleacă dă semn că este aplecat păcatului, nu ascultării de Dumnezeu și de frați, și chiar de cei necredincioși, de care trebuie de atâtea ori să asculte omul pe pământ, căci așa se cere pe pământ.

Fiilor, fiilor, vă învăț aplecarea. Ea vă dovedește iubitori de Dumnezeu și de frați. Când nu asculți, când nu te apleci nu iubești, și de aceea nu te apleci. Lipsa iubirii este vina ta pentru care tu nu te apleci, iar Eu, Domnul voiesc să te

învăț să fii după chipul și asemănarea Mea, să fii creștin, să fii cu Dumnezeu și să-L lași în tine cu lucrarea Sa, căci El Se apleacă ție ca să semeni cu El în lucrarea aplecării, iar cei ce locuiesc mai mulți lalolaltă au din destul prilejul să se aplece și iar să se aplece pentru asemănarea lor cu Hristos. Iar aici lucrează și trăirea de până acum, de felul de a fi până acum și trebuie mai multă aplecare dacă n-ai avut îndemânarea aceasta până acum și vrei să vii acum după Hristos.

O, mama Mea, învăț creștinii în ziua ta de serbare a nașterii tale pe pământ între oameni, mamă. Îmi caut ziua de odihnă. Caut de șapte mii de ani, de când omul zidit de mâna Mea a păcătuț prin neaplecarea, mamă. Caut plângând, caut strigând: Unde ești, odihna Mea? Întreb omul: Omule, învață-Mă ce să fac să-Mi află ziua de odihnă?

O, mama Mea, ce mult grăiesc Eu în vremea aceasta! Ce mult caut să-Mi găsesc odihna, mamă! Eu am lucrat aplecarea ca să nu-I stric Tatălui statul în Mine, dar omul se apleacă duhului rău și îi dă în el stat duhului

rău, mamă.

O, cum să nu plâng? L-am făcut pe om să-Mi fie loc de odihnă și lucrare a Mea, iar el se dă duhului potrivnic Mie, și Mă doare mai mult decât pe cruce depărtarea de Mine a omului și aplecarea lui spre păcat.

Voiesc să te bucur în ziua ta de praznic și-Mi șterg lacrima acum și aducem povață tare peste cei ce Ne poartă pe pământ cu lucrările cele de sus, o, și Ne căutăm cu ei mângâierea, mamă. Și acum învață-i și tu, și toți să ia de la ei

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

povață de sus, iar cei ce vor lua cu adevărat vor învăța aplecarea, Îmi vor da în ei odihna Mea pierdută și-Mi vor da ei mângâiere, mama Mea.

— **O**, Fiul meu și Dumnezeu meu, avem mângâiere prin cei ce se apleacă și știu această taină a statului Tău întru ei, și numai celor ce Tatăl le descoperă, numai aceia pricep taina aceasta, a odihnei Tale întru ei, Fiule scump al meu.

O, popor iubit, tu, cel aproape de izvorul cuvântului Fiului meu, harul aplecării este mare în cei ce se apleacă, e mare din pricina odihnei Fiului meu întru ei. Ei sunt mângâierea cea pierdută a lui Dumnezeu. Ei sunt purtători de Dumnezeu, odihna Lui întru ei. Voi trebuie să fiți sfinți mari, întru care Domnul să Se odihnească, să Se aplece vouă prin aplecarea voastră, pentru odihna Lui întru voi. Aplecarea este taină mare și începe ea de jos în sus, de la cele mai mici probe de aplecare, și începe ea de sus în jos, de la cele mai mari probe de umilință a celor aplecați, o, și numai cei ce lucrează aplecarea, numai ei lucrează și umilința, căci celui ce are i se va mai da, precum este scris despre cei ce nu-L pot purta pe Dumnezeu și este El dat spre purtare celor ce-L poartă pe El cu multele Lui lucrări, după cerințele din cer și de pe pământ, după vreme, după stări.

Povață multă a așezat Hristos în carte în ziua aceasta de învățătură. Toată taina odihnei lui Dumnezeu este aplecarea, o, fiilor. Nimic și nimeni nu-l poate doborî pe cel ce se apleacă, iar duhurile potrivnice lui Dumnezeu fug de parte de cel care se apleacă după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, Care Se apleacă.

Cei ce vor să învețe și să stea în lucrarea umilinței de duh, aceia să-și spună mereu așa: Dumnezeu este iubire, iar omul este păcat, și de aceea să se aplece și să învețe de la Dumnezeu, să se aplece ca Dumnezeu și va fi el apoi odihna Domnului, purtător de Dumnezeu va fi. O, așa să-și spună cel ce vrea să-și lucre-

ze umilință, căci eu așa am lucrat și așa I-am fost Domnului vas folositor, cale a Sa pe pământ pentru oameni.

Și acum, Fiule Iisus, slăvește-Te în cuvânt peste ei pentru statornicie în cele învățate, iar harul aplecării să crească peste ei din unul în altul prin aplecare, și aplecarea s-o învețe ei de la noi, de la Tine, de la mine, apoi de la cei ce nu se apleacă, văzând ei prin aceștia depărtarea de Dumnezeu a celor neaplecați, Fiule scump Iisus.

— **O**, mama Mea, credința și statornicia întru credință, această lucrare o pricep numai cei ce se apleacă, iar altfel credința este zadarnică, mamă. Iată, lucrarea credinței statornice Îl coboară pe Dumnezeu din cer pe pământ și vine Domnul prin credința celor ce Îl primesc pe El. Cum M-aș duce Eu să le grăiesc celor ce nu cred și nu fac faptele credinței? M-ar primi oamenii bisericii dacă M-aș duce să le grăiesc de deasupra lor și să le spun ceea ce le spun aici lor și trimit spre ei ca să știe ei grăirea Mea pentru ei?

O, necredința e stavilă a lui Dumnezeu spre oameni. Nu poate Domnul să-Și așeze lucrările Sale pe pământ, decât cu cei credincioși și aplecați înaintea Sa, mama Mea.

O, fiilor, voiesc să grăiți și voi între voi, iar Eu să vă privesc de deasupra cu toți cei din cer, cu care vă veghez în sărbători. Despre taina și lucrarea aplecării, și apoi despre rodul ei în voi, acestea să le aveți spre lucrare între voi, o, fiilor, căci odihna Mea n-am unde s-o mai găsesc în alte locuri, decât unde este aplecare, o, fiilor.

Vă strâng aproape de inima Mea ca să-i simțiți bătăile și să rămânem inimi unite întru Una, întru inima Mea, care se apleacă vouă și vă învață ea aplecarea, mereu aplecarea, mereu ca Dumnezeu, mereu așa, mereu, mereu așa, o, fiilor. Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2022

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Sfintei Cruci

Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, acesta este numele lui Dumnezeu, nume scris de Mine acum două mii de ani pe pământ, nu-

mele prin care Fiul lui Dumnezeu grăiește cuvântul Său la sfârșit de timp și împlinește prin cuvânt Scripturile cele de apoi.

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

Dacă se ridică încă nedumerire pentru calea Mea cea de azi de la Tatăl iarăși după om, dacă este pus la îndoială adevărul că Eu sunt acest cuvânt pe vatra neamului român, iată, amintesc tuturor cuvântul gurii Mele de acum două mii de ani pe când Îmi pregăteam ucenicii pentru despărțirea Mea de ei, căci mai înainte de patima Mea de pe cruce le-am spus lor că vine Duhul Sfânt pe pământ și-i va călăuzi pe cei credincioși la tot adevărul, și nu de la El va grăi, ci va lua din ce este al Meu și va descoperi lucrurile viitoare și va împlini Scripturile și va lucra de sus cu putere de cuvânt prin duhul descoperirii și va rămâne până la sfârșit cu lucrarea Sa cerească pe pământ.

O, n-a stat Domnul din lucru după ce Și-a încheiat lucrarea cea de acum două mii de ani, căci duhul descoperirii aduce pe pământ de la Domnul și așează împlinire și credință pentru împlinire și îplinește Domnul pe pământ lucrarea Sa până la sfârșit. Dacă omul antichrist lucrează atât de mult, cum s-ar putea să nu lucreze Domnul și mai mult până la sfârșit?

O, pe pământ se desfășoară potrivit cu Mea de două mii de ani, iar acum, la sfârșitul luptei, își scoate atacul din plin peste tot pământul ca să-i doboare pe mulți de partea lui, și de va fi cu puțință să-i culce jos pe cei aleși în dreapta pentru credință, mai ales în țara română, țara Mea de două mii de ani creștină, la care, iată, poposesc cu râul cuvântului Meu și Mă împart cu el până la margini și-Mi ocrotesc cu puterile cerești calea venirii Mele și-i rușinez prin cuvânt pe cei pitiți sub jocul de oaie bună, care împrăstie fără de răgaz erezie de tot felul, lovind în biserica lui Hristos, în sfinți, în cruce, în cuvântul Meu, în Mielul lui Dumnezeu, cuvântul Tatălui peste pământ, și care dă lupta cea de la sfârșit, lupta Mielului cu fiara care sfășie, și voi fi biruitor, căci așa este scris.

Pace vouă, celor ce vegheați cetatea cuvântului Meu și-Mi deschideți ca să intru cuvânt în cartea Mea cea de azi, cartea Duhului Sfânt Mângâietorul, Împăratul Cel venit din cer peste pământ, Duhul Adevărului! Oamenii lui antichrist sunt orbi, sunt fără de carte de sus, nu văd și nu vor să cunoască decât ura lor asupra Mie-

lui lui Dumnezeu, și vor păți aceștia ca și cei de acum două mii de ani, care s-au împotrivit venirii lui Hristos, și au ajuns ei apoi de plâns și de ocară rușinoasă, o, și așa vor păți toți cei care fac ca ei de la ei citire și voire, și nu se poate spune despre ei: *Tată, iartă-le lor că nu știu ce fac!* O, nu se poate spune așa, că aceștia nu vor să cunoască atât cât este de cunoscut și de știut, și vor numai și numai ceea ce a rămas de atunci în Scriptură. O, dar cei de sub harul Meu nu se lasă de rădăcinați, și stau cu credință în rădăcină, căci credința le este lor de ajutor și de mântuire, precum este scris.

E zi de praznic sfânt, zi de mărturisire a tainei mântuirii prin cruce, prin Hristos, și las cuvânt însemnat cu crucea ca să-i mustru pe toți cei care fug de cruce, iar cine fuge de cruce fuge de Hristos, Care S-a arătat acum două mii de ani prin cruce și prin înviere. Am rostit prin Evanghelia Mea cuvântul cruce, apoi și ucenicii Mei l-au rostit, și i-am însemnat cu numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh pe creștini, ca să se știe după crucea lui Hristos cine este creștin. Prin acest semn așezat cu mâna dreaptă pe trupul celui ce este creștin, acesta mărturisește răstignirea Mea și amintirea Mea și are parte de vindecare de păcate, căci Eu, Domnul, am suferit crucea și așezarea Mea pe ea pentru tot omul care a fost, care este și care va fi pe pământ om născut din păcat.

Pentru cruce am venit de la Tatăl, și am stat prins în cuie pe ea pentru fiecare om, iar omul care face cruce mărturisește pe Cel ce a plătit pe cruce viața Sa, pe cruce, și nu altfel.

Cel ce nu face cruce face păcate, se vrea liber să facă ce vrea, să facă și să tot facă păcate, o, și Mă tot pedepsește fără milă prin păcatele lui și nu se mai oprește, nu vrea să poarte plata păcatelor lui ca să poarte și el cruce ca și Mine.

Iată lucrarea lui antichrist, el are ce are cu crucea, cu icoanele sfinților, cu tainele bisericii, cu ce îi tot încurcă biruința lui, dar Eu, Domnul, Îmi ocrotesc cu putere calea venirii Mele cuvânt peste pământ, cu cât lucrarea cea ascunsă a omului antichrist ar da să caute să lovească în țara venirii Mele și în tainele Mele cu ea, dar cu cât se ascunde să nu fie văzut și prins, cu atât pute-

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

rea lui este culcată jos, căci țara Mea de azi și neamul Meu român de pe acest meleag, aceasta înseamnă locul în care Eu, Domnul, lucrez cu tot cerul ca să pun pe fugă, să nimicesc cu totul planul omului antichrist, cel pitit sub masca binelui, dar țara aceasta nu-i pe mâna lui, căci aici, Eu, Domnul, am lucrarea cea multă asupra lui ca să-l dobor, căci sunt Mielul Care biruiește fiara, precum este scris.

Dar tu, care dai să răstorni pe cele neclătinate și ieși la drum să vânezi oi care nu-s ale tale și atragi turma cu glasul tău de lup, mai bine ți-ar fi să stai îngenuncheat în fața crucii și să cauți să ceri cu lacrimi iertarea păcatelor pe care le-ai făcut și le tot faci cu bună știință, o, și mai vrei să te dai că știi ce spui. Dar de unde știi tu că știi ce spui și că e așa ce spui? Te dai deștept, mai deștept ca sfinții care au suferit în viața lor sub cruce și au ajuns în cer pe calea pe care am mers Eu, calea crucii, și iată, rugăciunile sfinților stau înaintea Mea în cupe pline, precum este scris, dar tu citești cum vrei tu, nu cum trebuie citit, citești și te dai deștept și spui la alții ce ai de spus, dar tu ești hoțul ieșit la drumul mare după vânat, îmbrăcat bine după moda lumii, și dai să olegești oile slabe și să le tragi apoi de pe calea cea din părinți lăsată, calea crucii, o, și le minți și le cumperi și le vinzi, căci ești vânzător, ești trădător, ești călău, ești lupul care atacă strunga de oi, asta ești, înșelător de meserie, turnător, străin de adevăr, și Dumnezeu te știe, te vede, te măsoară, și vei primi de la El plata după fapte, precum este scris.

Voi, cei care aveți credința și calea cea dreaptă sub picioare, luptați să fiți fiii credinței! Trebuie să învețe omul să aibă credința și daru-

rile ei sfinte, și nu poate el avea oricum acest dar. Așadar, luptați sub cruce și fiți cu veghe asupra vrăjmașilor crucii, căci cu luptă se câștigă biruința cea mare a Mea și a voastră.

Crucea este semnul creștinului și calea lui spre cer. Crucea M-a condus pe Mine spre înviere. Crucea îl conduce pe om spre Hristos, iar antichrist și oamenii lui se cunosc după lipsa crucii, după împotrivirea lor asupra crucii, căreia el dă să-i zică idol, lemn la care lumea se închină. O, păi cum să nu se închine crucii cei de partea crucii dacă ea Mi-a dat Mie biruința?

Iată, trebuie să meriți să faci cruce, să-ți însemnezi ființa cu semnul sfintei cruci, mărturisind așa pe Hristos Dumnezeu al tău. Crucea nu este un lemn și atât. Crucea este semnul lui Hristos, semnul biruinței Lui prin cruce. Crucea conduce omul spre înviere. Crucea nu este idol. Idolul este pentru cei fără Dumnezeu și care își fac un Dumnezeu din lemn, din fier, din ce vor ei, iar crucea este pecetea fiilor lui Dumnezeu, de care duhurile rele fug și gem de teamă în fața semnului sfintei cruci.

Și iată, spun acum: anathema sunt cei care lovesc în semnul sfintei cruci și în cei ce se pecetluiesc cu el pe chipul lor în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh!

Evangelia Mea și a ucenicilor Mei, sunt pline aceste mărturii de numele crucii, căci crucea este una cu Hristos, nedespărțită. De două mii de ani ea este armă asupra diavolului. Cei ce aruncă de pe ei acest semn al vieții creștine, aceia își aruncă puntea care îi ajută pe cei ce trec de pe pământ la cer peste prăpastia morții.

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

Și spun acum: Faceți cruce, însemnați-vă cu semnul sfintei cruci tot timpul, ca să fiți biruitori peste tot ce este rău între pământ și cer, voi, fii ai bisericii și ai crucii! Respingeți pe orice faptură care dă să vă dezrădăcineze ca să vă biruiască apoi spre cădere! Ridicați arma și vegheați așa! Ridicați crucea, și cu ea veți birui, așa cum Eu, Domnul, am biruit moartea și am înviat!

O, rămâneți întru Mine, fii ai poporului cuvântului Meu din zilele acestea! Vegheați, fiilor, să rămâneți întru Mine, nu în lumea aceasta, în care umblă oamenii lui antichrist ca să-Mi șteargă urma Mea de pe pământ și din oameni! O, de ce am spus Eu: *«Rămâneți întru Mine, rămâneți întru iubirea Mea?»*. Am spus pentru că omul are vinovatul obicei să stea în afara Mea cu firea lui, să stea lipsit de harul cel de sus, nepăsător de suflet și ascultător de trup, iar când omul este creștin în turma lui Hristos se răsfânge acest gol de Dumnezeu prin cei goi de El, o, și nu mai este Hristos întreg în turmă, și aceasta din pricina celor fără de harul Meu lucrător în om și din om prin toți cei laolaltă trăitori.

Fiilor, fiilor, câtă vreme mai dă omul să mai poată ceva și el pentru sine, nu poate încă Dumnezeu cu harul Său, iar voi, cei care vă vo-iți fii ai poporului cuvântului Meu, o, fugiți de pofte, fiilor, căci Israel a fost cuprins de pofte în pustie și a pierit poftind, căci pofa îl trage pe om la păcat, la despărțire de Dumnezeu. Când firea este netrăitoare în Hristos, ea îl lenevește pe om, îl trage spre nepăsare, spre netrezie, spre

nedragoste, spre trup leneș, lipsit de nevointă și de umilință. Iată, trebuie să meriți să ai credință și darurile ei. Altfel ea îți va fi luată și vei rămâne sterp, nu vei mai avea rod în Hristos, iar mintea îți va fi locaș al minciunii, al părtinirii de sine și al lipsei Domnului din ea, și vai celor ce au iubit odată și s-au lăsat apoi dezbrăcați de credință și de izvorul acestui cuvânt, și spun aceasta pentru cei ce M-au avut al lor prin credința lor în cuvântul Meu de ieri și de azi, iar apoi au căzut în nepăsare și s-a luat de la ei darul credinței!

Fiilor, fiilor, purtarea și dragostea crucii nu vă vor lăsa să cădeți din brațul Meu de Păstor. Lipsa purtării crucii aduce primejdii, aduce căderi și dureri. Fiți purtători de Hristos, de cruce, fiilor! Vă păstoresc pe calea crucii, că asta e calea pe care am mers și Eu spre Tatăl, o, și e mare și mult harul Meu pe calea purtării crucii.

Vă cuprind întru îmbrățișare, în cruce, fiilor. Ea este altarul pe care Eu am stat pentru voi ca să vă pregătesc hrană vouă. Pace vouă, o, pace vouă, fii ai crucii Mele!

Crucea este oglinda pe care v-am lăsat-o Eu ca să Mă vedeți prin ea, ca să vă vedeți în ea, ca să rămână cu voi până la venirea Mea cu slavă, fiilor, și apoi ea va fi pecetea biruinței, lanțul cu care îl vom nimici și îl vom lega pe satana pentru veci de veci, precum este scris, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 2022

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Fiilor, fiilor, pace vouă, o, pace vouă! Ce mult doresc să am cu cine să grăiesc pe pământ, să vin din cer în slavă de cuvânt și să aibă cine să Mă aștepte, să-Mi audă cuvântul, ce mult doresc! O, ce dulce Mi-ar fi să Mă afle și să Mă dorească pe pământ cu ei cei ce-Mi află cuvântul, ce mult doresc!

O, cine să mai aibă timp pe pământ de dragoste de Dumnezeu, de venirea Mea, de întoarcerea Mea cea vestită prin Scripturile cele de acum două mii de ani că se va împlini și că voi veni așa cum M-am dus spre Tatăl după scularea Mea dintre cei morți, după biruința Mea

asupra lui satana, care s-a crezut o clipă biruitor când slugile lui M-au pironit pe cruce, dar apoi s-a înspăimântat când și-a văzut zguduită împărăția și apoi învierea celor de sub stăpânirea sa timp de cinci mii de ani?

O, pace vouă, fiilor! Mă aplec să vă mulțumesc cu aplecare că voi Mă așteptați, că voi Mă primiți la voi și-Mi gătiți popas când vin cu sfinții ca să petrecem cu voi aici, unde Eu, Domnul, v-am gătit loc, ca acolo unde sunteți voi să fiu și Eu.

Iată sosirea Mea cu cei din cer la voi și cu masă de cuvânt de sărbătoare pentru mama

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

Mea Fecioara, că este scrisă în calendar zi de sărbătoare pentru ea și pentru biruința ei asupra lui satana, vrăjmașul creștinilor, căci ea, mama Mea, e cel mai aprig vrăjmaș al vrăjmașului satana, bătrân de șapte mii de ani acest vrăjmaș, care s-a așezat între om și Dumnezeu ca să-l tragă pe om de partea lui, ca să-l asculte omul pe el, nu pe Dumnezeu, Făcătorul omului!

Iată, vrăjmașul dragostei de Dumnezeu s-a amestecat în lucrarea cea de la început a facerii cerului și a pământului și a omului și iată-l câtă dușmănie varsă el, câtă despărțire între om și Mine lucrează el tot timpul, de atunci și până azi și până mâine și se crede biruitor, dar acum îl arde cuvântul Meu cu care vin și merg din loc în loc peste pământ ca să împlinesc după două mii de ani această scriptură scrisă să vină și să se umple de glasul Meu pământul tot și să-l birui pe satana de peste tot cu toată lucrarea lui potrivnică dragostei de Dumnezeu în oameni, o, și va fi zdrobită curând această lucrare potrivnică dragostei dintâi, dragostea cu care a făcut Dumnezeu cerul și pământul și omul și toate pentru om.

O, iată de ce am venit și vin cuvânt pe pământ! Plânge duhul dragostei dintâi, care și-a pierdut locul din om. Plânge facerea toată după omul care a pierdut dragostea cu care a făcut Dumnezeu cerul și pământul pentru om. O, cum să-l întorc pe om la dragostea pentru care a fost el zidit de Dumnezeu?

O, omule, întoarce-te, întoarce-te la dragostea dintâi, la taina și lucrarea pentru care ai fost zidit de Dumnezeu! O, întoarce-te! Vreau să te ajut să poți. Te-a păcălit satana la început ca să te cadă în dragostea de păcat, și aceasta s-a întâmplat fiindcă n-ai avut grijă să ascuți de cuvântul Meu de peste tine și ai ascultat de glasul vrăjmașului Meu și al tău și i-ai dat ființă prin neascultarea ta. Când te-am zidit și te-ai văzut mare te-ai îngâmfat și te-ai dorit deasupra lui Dumnezeu, și s-a ivit atunci duhul cel potrivnic și s-a încuibat în îngerul cel mare, care te slujea din partea Mea și s-a voit cu tot cu tine deasupra Mea și s-a întâmplat căderea cea mare a ta și a lui și a îngerilor care te slujeau, și de atunci și până azi nu s-a mai sfârșit lupta. Dar acum două mii de ani am coborât Eu, Fiul lui Dumnezeu

Tatăl, am coborât pe pământ și am luat trup de om ca să-l biruiesc pe satana din om și să plătesc tributul răscumpărării tale, o, și încă de atunci am spus că a fost judecat stăpânitorul cel vrăjmaș al acestei lumi străine de dragostea de Dumnezeu, dragostea dintâi, cu care am zidit lumea pentru care M-a dat Tatăl să fiu zdrobit de om prin crucea pe care am fost ținut în cuie ca să-Mi dau Duhul și să pot să merg să-i scot din iad pe cei zdrobiți de moartea cea de la păcatul omului întâi zidit, o, și de două mii de ani s-a ivit antichrist cuibărit în duhul îngâmfării omului căzut din Dumnezeu prin păcat, căci omul prin păcat cade, iar slugile lui antichrist luptă acum în forță să șteargă numele Meu de pe pământ și din oameni, dar îi vestesc că zdrobirea lui satana și a slugilor lui va fi cu mult mai rușinoasă ca acum două mii de ani, căci cuvântul lui Dumnezeu vine cu putere ca o sabie care taie la amândouă capete, iar Eu, Domnul, Îmi voi răscumpăra vremea omului pierdut în vreme și biruința Mea cea cu slavă mare acum, căci tainic lucrez, tainic Îmi ocrotesc mersul și împlinirea cuvântului, și le spun slujitorilor duhului potrivnic să se aplece și să se facă creștini mai înainte de pedeapsa cea rușinoasă a celor potrivnici lui Dumnezeu, și să nu uite că merg cuvânt peste pământ, și cuvântul Meu așează împărăția Mea și nunta cea dulce dintre om și Dumnezeu, căci omul se va întoarce la Dumnezeu, la dragostea dintâi.

O, omule, nu vei mai avea altceva de făcut, căci toate cele potrivnice nu vor mai fi și va fi numai cuvântul lui Dumnezeu și împlinirea lui, căci așa este scris, iar tu întoarce-te, întoarce-te la dragostea dintâi!

Fiilor, fiilor, ce fericiți vor fi cei ce au ales și au lucrat cu Dumnezeu pe pământ! Aceia vor fi cunoscuți de Dumnezeu și de sfinți, și așa a fost mereu cu cei iubitori de Dumnezeu, căci li s-a făcut în cer primirea ca unor prieteni bogați de lucru sfânt, de mare trebuință în cer apoi lor. Oamenii lui Dumnezeu trebuie să fie defăimați, batjocoriți, vorbiți de rău, și sunt între aceștia dintre cei care dinadins caută acestea peste ei, căci Eu, Domnul, am fost batjocorit, biciuit, scuipat, palmuit, disprețuit, o, și numai așa îl poate omul birui pe satana, căci altfel

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

cade, bietul de el, în păcat și în bucuria cea de la păcatul înșelător asupra omului căzut din dragostea lui Dumnezeu, căci sunt împrumutate de la diavol toate aceste bucurii vremelnice, și sunt lipsiți de darurile sfinte cei ce se înfruptă din păcat, de vreme ce ei nu știu să rabde și să fie defăimați și biruitori prin aceasta ca și Dumnezeu, ca și sfinții Lui.

E păcătos omul, bietul de el, și îi trebuie duh umilit să aibă ca să-și vadă păcatele sale tot timpul, nu pe ale altuia, căci fiecare va sta cu viața lui înaintea tronului lui Dumnezeu. O, dar tu, omule, nu ai duh umilit, și nici umilire din părți nu ai și nu vrei să ai, o, și nu ai cum să-ți privești păcatele și să te căiești din vreme, căci tu ai dor de tine însuși și dai să fii de partea ta mereu, să te ții bun și drept în fața semenilor tăi, o, și cu așa purtare a ta vei merge înaintea Domnului, dar acolo nu se potrivește omul cel cu părere bună despre sine, ci numai cel umilit, numai cel care se teme de Domnul pentru multe lui păcate, dacă are cu ce duh să și le înțeleagă ca vrăjmași ai mântuirii lui.

Prea mult te gândești la tine, omule, prea mult ții la tine și se vede aceasta! Se vede cât de mult ții seama să-ți fie bine ție și lași la urmă pe aproapele tău și starea lui, și aceasta pentru că vrei să ai dreptate tu. O, prea mult ții la tine și de aceea te superi, te mârnești, te întuneci, te asprești când nu-ți cade bine ceva sau cineva sau un cuvânt sau o stare care vine să-ți încerce statura ta de creștin. Iubirea de sine însă nu te lasă să fii om al lui Dumnezeu, căci Eu am fost disprețuit, biciuit, nedreptățit și răstignit apoi, și așa am răbdat iubind.

Iată ce te învăț dacă vrei să fii după chipul și asemănarea Mea: nu-ți pierde vremea cu cel trufaș și ambițios pentru voia sa, pentru părerea sa! Lasă-l să-și facă voia dacă asta alege el, iar tu stai cu Domnul mărturisindu-ți păcatele în fața Sa. Și dacă-ți cere socoteală cel trufaș, spune-i că stai înaintea Domnului pentru ca să-ți ierte păcatele mărturisite, multe și grele ele, și lasă-l pe cel îngâmfat în mintea sa să stea, iar tu să stai cu Domnul în părtășie, nu cu omul să stai.

Fiilor, fiilor, luați pildă bună unii de la alții, luați de la cei mai tăcuți, mai măsurați la

vorbă și la purtare bună, mai plini de dor de Dumnezeu, de cer. O, luați pildă de la cei sănătoși cu înțelepciunea lucrurilor și a stărilor și a întâmplărilor, de la cei mai cuminți, mai sfinți, mai ascultători, mai tari în credință și în faptă, și așa veți fi frumoși și umiliți mereu.

O, rugați-vă tot timpul, fiilor! Rugați-vă să nu cădeți în ispită. Cei care nu au rugăciune cu aplecare înaintea Domnului ziua și noaptea, aceia își vor plânge lipsa de stat cu Dumnezeu de vorbă și de părtășie, o, și așa vor fi și dincolo de timpul de pe pământ, căci nici acolo nu vor avea parte de părtășie cu Domnul. Așadar, trebuie iubire, trebuie sculare de dimineată și scoală-te cu aplecare înaintea Domnului o clipă sfântă și dulce prin rugăciune, și numai apoi mergi la ale timpului tău pe pământ, că din tot ce faci tu pe pământ nu se adună în cer, ci numai statul tău cu Dumnezeu, numai timpul acela rămâne de partea ta ca să te întâmpine spre bucuria ta cea de veci, iar altfel trebuie toiaș, trebuie bici ca să se teamă creștinul și să pornească rugăciunea cea pentru paza cea din toată vremea.

Rugăciunea ta să cuprindă în ea frica de Dumnezeu, întărită aceasta spre nădejde și grijă de viața cea veșnică, de petrecerea ta de după călătoria ta aici pe pământ. Așadar, îngrijește-te cu stăruință, fă-L pe Domnul doctorul tău aici, că acolo dacă mergi bolnav nu te mai poți însănătoși și rămâi cum te-ai dus. Iată, îți trebuie sănătate deplină, fire întreagă, pregătită aici și ținută din scurt și hrănită cu grijă multă ca să-ți ajungă pe vecii, și iată câtă lucrare, câtă hărnicie trebuie să dovedești pentru rugăciune, pentru statul tău cu Dumnezeu în părtășie și pentru ca să se învețe Domnul cu tine și să te cunoască bine și să nu ți se spună atunci: «Nu știi de unde ești!», și să te aibă Domnul de prieten al Său, și mai ales un supus copil al voii Sale pe pământ!

Fiilor, fiilor, ridicați spre cer rugăciuni, care vă vor întâmpina, că vai celor care nu au în cer rugăciuni strânse de pe pământ și zilele toate cu rugăciune înaintea Domnului! O, nu vor fi cu Hristos decât numai cei care Îl iubesc pe El, nu numai să facă voia Lui, ci să-L și iubească având părtășie cu El, vorbire cu El, să-I dăruiești inima, să-L dorești al tău să fie.

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Jerusalem

Dau aceste povețe ca să fie urmate de cei ce-Mi iau cuvântul de la izvor ca să fie ei apoi creștini împlinitori, nu numai să ia cunoștință de cuvânt, ci să aibă canon sfânt mai întâi de orice grijă și ocupație, și numai apoi să-și facă cele pământești griji.

Omul se ia cu treburile zilei și uită de Dumnezeu, și până și creștinii care aleg calea sfințeniei, uită și ei de Dumnezeu, și pot cădea în ispite dacă-și uită datoria de creștin ascultător.

Celui căruia nu-i place lumina pentru faptele sale, acela nu are rușine nici de Dumnezeu, nici de oameni, și nici fri-

că nu are de rodul faptelor sale, și are doar trufia de sine. Când cineva cade spre patima desfrânării, aceasta este pedeapsa cea urâtă pentru alte păcate, cum ar fi: nemulțumirea, neumilința, lenea, trufia, lipsa lui Dumnezeu din inimă și din minte, necredincioșia față de ceilalți, și apoi ascundere și apoi cădere spre slăbiciuni, cădere din sfințenie, o, și se umple apoi de tăciuni pe suflet și pe față și îi mânjește și pe cei din jur și îi ajută să-L piardă pe Domnul, și iată păcate din păcate, o, și de aceea trebuie duh de rugăciune, căci lenea pentru cele sfinte mai ales, e păcat de moarte acest păcat, o, și toți se încearcă cu el și nu se tem pentru ei înșiși, căci duhul rău stă la pândă pentru viața omului.

O, mama Mea, petrecem cu ei zi de serbare pentru tine, pentru pomenirea ocrotirii din partea ta a celor ce iubesc duhul rugăciunii și lucrarea lui. O, mama Mea, voiesc să-l iau pe om în dragostea dintâi și să-l scap de păcat, mamă. Voiesc plângând de dor să vrea cu Mine omul, mama Mea.

— **I**ți știu suspinul, Fiule al lui Dumnezeu. Ai plătit viața cea veșnică a omului, și cu amar mult ai plătit-o, și nădăjduiești să rămâi cu omul de partea Ta și să-l ajutăm să poată el aceasta.

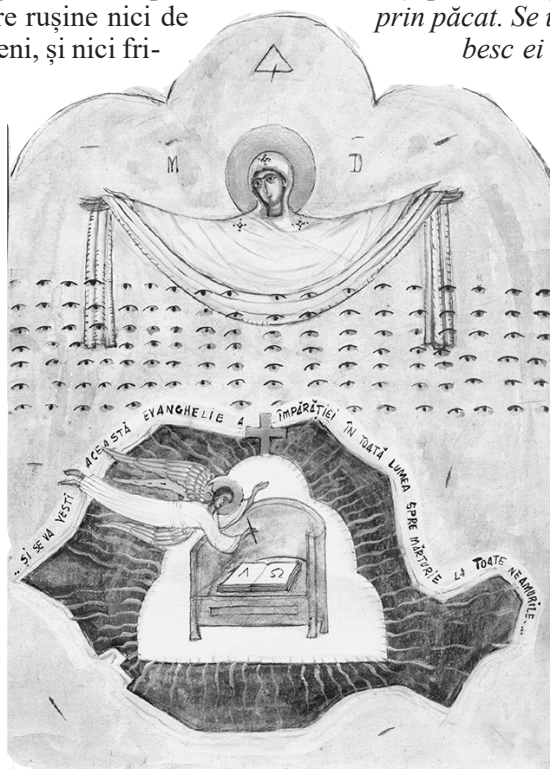
Dragostea dintâi, ea îl poate sfinți pe om ca să-l aducă înapoi la Tine, Fiule Doamne. A căzut omul, și el nu știe de unde a căzut. A căzut din dragostea dintâi spre dragostea de păcat și stă așa căzut de șapte mii de ani. De atunci și până azi își face omul rost de miere prin păcat. Se unesc doi câte doi și se iubesc ei și petrec o vreme de miere

și apoi se despart din pricina păcatului, care doar înșeală omul, și-i zice omul lună de miere dragostei cea dintâi a vremii păcatului cu care se îndulcește om de la om, și apoi se pierd în păcat cei doi și apoi se despart cei ce se îndulcesc cu păcatul și cu rodul lui, care se face amar și îl amărăște pe om.

Dragostea cea pentru Dumnezeu, dragostea lui Dumnezeu, dragostea dintâi, cea prin care a făcut Domnul cerul și pământul și omul, aceasta este dragostea, o, numai ea, nu și altceva este ea.

Te văd, Fiule scump, cum plângi și cum dorești și cum aștepti și strigi: „Omule, întoarce-te la dragostea dintâi!”.

Te doare neîntoarcerea omului, Te doare, Fiule scump. În luna de miere cum o numesc cu dor cei ce se unesc, și când nu se rănesc unii pe alții, o, e frumoasă viața lor atunci, iar clipele lor par dulci, dar își fac rost de dorințe cei ce uită de Domnul pentru vremea păcatului. În creștinism se numește dragostea dintâi, când fiii lui Dumnezeu laolaltă iubesc pe Domnul în duhul frăției, iar dacă ei

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Jerusalem

iși îngăduiesc păreri de sine și lipsa armoniei sfinte, pot cădea din dragostea lui Dumnezeu, iar Tu chemi înapoi pe cei ce nu se mai poartă frumos unii cu alții în turma Ta. Nu mai vor ei dragostea de cer și vor dreptate, vor întâietate, vor mulțumire de sine, iar Tu vii și spui: «Eu sunt blând și smerit cu inima!», căci dragostea dintâi are smerenie, are aplecare, are dor, are lucru mereu. O, numai Tu poți să le fii Păstor și povățuitor aproape celor care se aleg pentru Tine, pentru dragostea Ta, iar eu sunt cu ocrotirea pentru cei ce iubesc ca în cer pe pământ, și sunt cu paza mersului cel pentru lucrarea Ta de azi, pentru cetatea cuvântului Tău, pentru țara care Ne poartă cu duhul ca să meargă Dumnezeu cu cuvântul peste pământ și să-l aducă pe om înapoi, la dragostea de la început, cu care Dumnezeu a zidit lumea.

O, slavă Ție și venirii Tale din cer pe pământ cuvânt, Fiule Doamne! Iar eu rămân de veghe cu credincioșie pentru Tine, pentru cuvântul Tău, pentru mersul lui peste pământ, pentru poporul Tău care Te poartă, o, Fiule Iisus.

— **O**, mama Mea, grăiesc cu cei ce Ne poartă venirea și le spun lor așa: Voi să fiți deștepți ca în cer, fiilor. Nu sunt ai voștri, nu sunt ai acestei lucrări de cuvânt, nu sunt ai slavei venirii Mele pe pământ la voi, nu sunt ai acestui mare har cei ce au ascunderi de voi ca să ascundă în ini-

ma lor stările din ea, faptele lor neplăcute, și cu dinadinsul lucrând ei așa față de voi. Nu-i forțază nimeni, dar nu le va fi bine să aibă ascunderi de voi cu dinadinsul, căci Eu, Domnul, văd aceasta și nu-i pot însemna lângă voi și cu voi pe ei în mersul Meu cu voi și prin voi în vremea aceasta.

Dau veste din cer adusă și Mă scriu în carte cu ea și spun: Toți cei care au cunoscut acest cuvânt, întorcerea Mea de la Tatăl la oameni grăindu-le lor, toți cei care M-au descoperit cu ceea ce Eu, Domnul, cer să împlinescă cei ce iubesc pe Domnul, aceia nu vor da socoteală în fața scaunului de judecată fiecare la rândul lui, decât din dreptul acestei lucrări de cuvânt. Iar dacă ei se smulg din brațul Meu părintesc și din voia Mea cu ei, așa va fi cu ei, nu vor fi judecați decât din dreptul acestui cuvânt grăit, prin care am cerut urmarea Mea pentru cei care-Mi știu glasul strigării Mele, ca apoi să iubească ei pe Dumnezeu și să întărească turma Mea, și nu altceva să facă ei apoi.

Și iată, strig și lacrimiez pe urma fiecăruia și strig și chem: Întoarce-te, întoarce-te, la dragostea dintâi, tu, cel ce știi cuvântul Meu, care așteaptă să faci din el viața ta cu Dumnezeu, viața Mea cu tine pe pământ și slava Mea cea multă cât cuvântul Meu, care curge din cer și plânge, și plânge după om! Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 2022

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Cuvioasei Parascheva

Vine Domnul cu sfinții la voi, fiilor. Vin în cetate, vin cu sfinții în grădinile Mele cu voi. Vă dau din cer ca să ajungă să împărțiți peste tot, să se prindă de mulți dulcele împărăției cerurilor și să-l dorească, fiilor, o, că e tare, tare sărac omul de această moștenire, împărăția cerurilor. Cei mai săraci de ea sunt bogații de pe pământ, iar cei mai bogați de ea sunt cei fără de bucurii ale vieții și ale traiului, sunt cei în suferință, în lipsuri, trăgând din greu să-și facă rost de hrană și de adăpost, dar liniștiți cu pacea duhului și hrănindu-se cu dorul de Dumnezeu, cu dragostea de cele din cer, cu multa mulțumire pentru părășia lor cu Domnul în minte și în rugă, și iată unde locuiește Dom-

nul, o, fiilor, și cu cine este El!

Este scris în Scripturi că bogații au sărăcit și au flămânzit, dar nu și cei ce sunt cu Domnul vii cu inimile din ei și bogați de împărăția cerurilor din ei încă din viața de pe pământ, și iată de ce i-am povățuit pe cei ce iau din cuvântul Meu cel de azi, și cu care vin să-l așez între oameni, că le-am spus: «Învățați-vă cu sărăcia și puținul din toate, că altfel nu-L puteți dori și iubi pe Domnul și împărăția Sa cu voi».

O, pace vouă, fiilor din cetatea cuvântului Meu, și vouă, celor ce luați de aici învățătura Mea, cerul cu care vin pe pământ ca să umplu pământul de cer ca frați ai aceluiasi Făcător al lor!

Vin să-l îndemn pe creștin și pe tot omul

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Jerusalem

să-și facă timp și loc de împărăția cerurilor cu el. O, n-are Dumnezeu loc în om, n-are loc de om Domnul în om. O, de ce, oare stă omul așa de mare în el, mai mare ca Dumnezeu, Care l-a zidit pe om? Nu se apleacă omul când aș da să-i fac o îndreptare și Îmi dă să înțeleg că nu sunt drept cu el. Nu pot de om, nu pot să fac nimic pentru el, ceva sfânt pentru Mine în el, că n-am loc de el. E el și nu-Mi dă voie. O, e urâtă inima lui ca și purtarea lui, care-i arată inima și aluatul din ea. Îl las pe el mare, mare cât vrea el să fie și să stea, că n-am altcum să fac cu el, dar va sta înaintea Mea la capătul mersului lui și va vedea atunci pe cine L-a ținut atât de mic, pe cine nu L-a lăsat Stăpân să-i fie precum i-a fost și Făcător, dându-i suflet și viață.

Când pleci dintru ale tale adunate nu iei nimic cu tine, decât purtarea vieții tale de pe pământ, și numai ea va fi să te însoțească ori spre lumină, ori spre întuneric, după cum ai lucrat și ți-ai adunat faptele tale bune sau rele, sfinte sau păcătoase, și mai ales cuvintele, lucrarea inimii și a minții.

O, fiilor, plânge Domnul că nu are omul duhul pocăinței pentru cele rele ale vieții sale de creștin sau de om. E greu să-l fac pe om să Mă primească cu îngrijirea Mea pentru viața lui așezată după voia Mea. Dau să Mă apropie de el și se supără și se asprește la inimă și la față și i se pare că sunt nedrept cu el prin lucrarea Mea de peste el, și dau să zic îndurerat că în fața celor fără de păcat trebuie să ne smerim de partea adevărului lor și să fim cuminți de partea minții lor.

O, fiilor, mai aplecat, mai iubitor, mai mulțumit este pomul când se apropie de el grădinarul ca să se îngrijească de el. Fiecare pom are uscăturile lui, dar dacă n-ar avea stăpân să-i poarte de grijă, să-l curețe de suferința lui, intră boala în tot pomul și se usucă pic cu pic și piere apoi și merge în foc, și iată, de aceea trebuie să aibă și pomul stăpân ca să-l curețe de uscături, să-l ude în vreme de secetă, să-l înnoiască prin lucrările îngrijitoare și să rodească el apoi spre bucuria stăpânului lui.

O, fiilor, tot așa a lăsat Dumnezeu și pentru om îngrijire și lucrare peste el, dar cu omul este greu de tot, căci omul de la început nu s-a

supus, n-a voit să aibă stăpân, o, n-a voit omul, căci a fost fur și a luat ce era al lui Dumnezeu și a folosit știința după ce duhul rău le-a spus celor doi: *«luați și veți fi ca Dumnezeu»*, o, și așa s-a întâmplat cu omul, așa de atunci și până azi, și n-a stat omul sub Stăpânul raiului și și-a înșelat Stăpânul prin nesupunere, prin neprimirea învățaturii și a veghii Stăpânului și a umblat omul în ce nu era al lui de la Dumnezeu, și apoi a pierdut veșnicia, căci a murit după ce și-a sfârșit mersul.

O, fiilor, când creștinul își pierde credințioșia față de Dumnezeu, el cade ca și Adam și se încântă cu viața cea săracă de tot de împărăția cerurilor și i se ia credința, fiindcă trebuie să meriți să ai credința și darurile ei și nu mai poți avea acestea dacă te clatini, dacă iei de la duhul rău minte și îndemn în ea, iar tu nu știi ce mult pierzi mereu când dai să nu mai ascuți, și iată, pomul stă să i se taie uscăturile, dar omul nu, și omul spune mereu nu. O, câte rele faci tu, omule, și spui mereu nu.

Omul este iscoditor și apoi greșește prin acest păcat care vine de la duhul rău în mintea omului, a celui care bâjbăie pentru credință, iar Eu vin pe pământ cuvânt ca să ia omul îndemn din el să vină spre împărăția cerurilor și să lucreze apoi la ea peste viața lui în fiecare zi și să ceară prin rugăciune și să păstreze tot la fel, tot prin rugăciune să aibă grijă să nu piardă această avere.

Dar ce să faci cu toți cei care nu știu ce să facă cu timpul vieții lor? O, cum să fac cu tine, omule, să te ții tu pe calea vieții și a lucrărilor ei? Iată, îți faci rost de timp să mergi la sala de sport, să mergi la distracție, să te dezbraci de sfială pentru păcătuire, dar ca să-ți folosești vremea pentru averea ta din cer, o, când îți vei face timp?

O, ce vei face, omule, fără nimic în cer? Veșnicia te așteaptă și pe tine dacă ai strâns ceva și pentru tine în ea, dar tot ce faci nu te înduri să le pui în veșnicie, și iată, rămâne pentru pieire tot ce faci, tot ce ai pe pământ, iar sus ești zgârcit să-ți faci bogăție. O, vino spre înțelepciunea vieții veșnice! Uită-te la sfinți, căci ei și-au zidit viață în cer cât au stat pe pământ. Tu ești atâta de sărac pentru viața ta din veșnicie și n-ai agoniseală pentru ea și nu te temi să stai fără de rod pentru cer.

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

Îți faci mult rău pe pământ, omule, iar când ți-ar spune careva că faci rău, tu te superi, că tu ești învățat să fii bine văzut de cei din jur, și nu poți purta înfrângeri și stai mare în tine pentru tine mereu, mereu. Când cineva îți zice că ești bun, te lași pe tânjeală și mai mult dacă așa crezi, dar Eu, Domnul, te învăț cerește să faci ca Mine și să zici celor ce-ți zic ție că ești

Să simți înfrângeri și să înveți să te smerești, căci ești om mărunț, nu ești ca un Moise, ca un David, care s-au smerit prin înfrângeri și s-au privit greșiți.

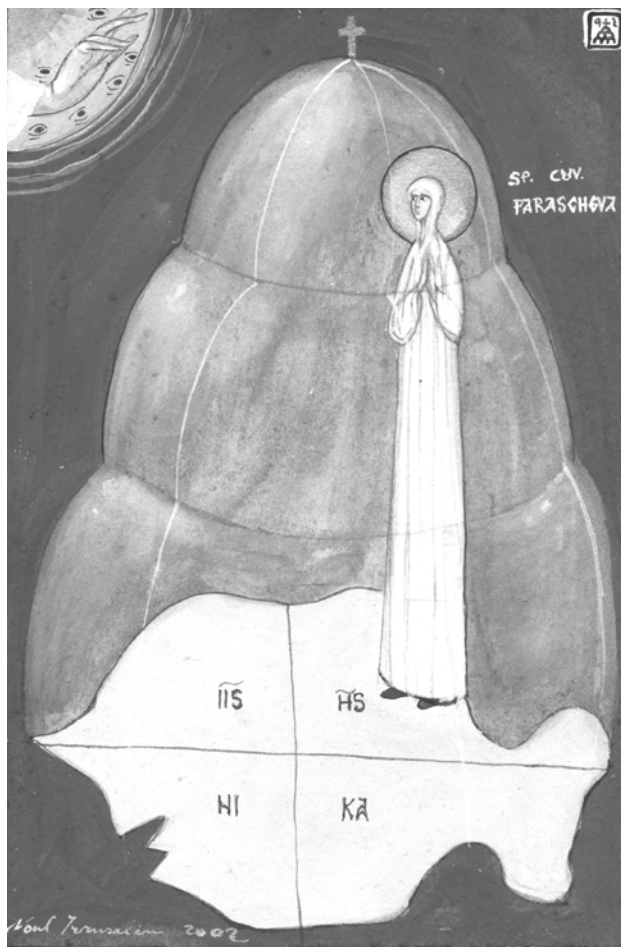
Sunt venit la masă de cuvânt cu sobor de sfinți, cu ceata de cuvioase pentru serbare în cer a cuvioasei Parascheva, și stau sfinții plini de dor de glasul cuvântului Meu și de bucuria acestor clipe sfinte cu Mine pe pământ în mijlocul celor ce cred venirea Mea cu sfinții, o, și îți dau ție, uceniță iubitoare, îți dau glas în cartea Mea cea de azi, căci voi mărturisiți din cer venirea Mea cu sfinții, precum este scris să se împlinească pe pământ în mijlocul neamului creștinesc slava venirii Mele de la Tatăl la oameni după două mii de ani de răbdare și de așteptare după om.

— *O, slava venirii Tale cu sfinții e frumusețea cerească nepricepută de mintea omenească, Doamne al sfinților Tăi, și n-avem noi mai mare bucurie ca aceasta ca să putem mărturisi din cer minunea lui Dumnezeu de la sfârșit de timp, venirea Ta cu sfinții la cei de pe pământ, Doamne.*

Toți sfinții Tăi se umplu de neliniște în cer când sunt primejdii pe pământ peste creștinii Tăi care-Ți poartă numele Tău mare, Doamne.

Voi, care primiți din cer pe Domnul cuvânt ca să vă învețe cu el cărarea și lucrarea veșniciei, voi toți, pe unde vă aflați și viețuiți, o, fiți cu luare aminte și cu lucrare sfântă, că trebuie să liniștiți duhurile cerului, care se încordează peste așteptări când voi ați face voia cea rea, văzut sau pe furiș, față în față cu oștirile de sus, care veghează peste voi ca să nu fiți biruiți de satana, ca să nu vă pierdeți mintea și veghea ei.

O, nu vă ascundeți de Dumnezeu! Văd aceasta puterile cerești dacă lucrați așa, și se îndurerează cetele de sfinți și de îngeri. Învățați-vă să fiți vegheați, căci Cain n-a luat îndemnul cel bun de la Dumnezeu ca să creadă că e vegheat de sus pentru faptele lui, și dacă n-a ascultat a rămas fugar, a fugit și fuge me-

bun, să zici că numai Dumnezeu este bun. O, să nu te aibă cineva de bun în inima sa, că nu este spre răul tău aceasta. Căderea în greșeli mari te ajută să fii umilit, sfios, smerit ca David, și nu te mândni la inimă și la față când ești disprețuit pentru relele tale, și nu te dezvinovăți, ci bucură-te când ești văzut rău de cei din jur, că fără umilința inimii pieri din mâna lui Dumnezeu.

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

reu de lumină cel ce face așa.

Sunteți vegheați și păziți mult prin purtarea straielor creștinești, o, fii iubiți de Dumnezeu, și ele vă aduc și cinste sfântă din partea celor ce nu iubesc frumusețea aceasta a omului creștin, dar trebuie și mintea și inima și dorul și iubirea să vă fie mult lucrătoare, pentru ca să aveți veghe întreagă peste voi și să nu poată satana să vă dea de partea sa prin felurimea slăbiciunilor omenești. Luați pildă de la dragostea sfinților iubitori de cer pe pământ, că iată-ne sus pentru voi rugători și veghetori! Iubiți pe Dumnezeu și iubiți-i pe sfinți și fiți dăruitori de bucurii sfinte pentru noi, o, că ne e dor de slava cea pentru lepădarea de sine a vieții de pe pământ, și slavă Domnului că ne-a dat această putere să călcăm peste noi și să-I dăm Lui statul la cârma vieții noastre, și toate cu multă credință și cu multă umilință să le lucrați, căci îndoiala între voi și Dumnezeu vă pedepsește și doare apoi pedeapsa!

O, Doamne, noi privim la Tine și la glasul Tău scump, cu care Tu hrănești un norod care ia de aici de la izvor, și tot mereu așteptăm să-Ți ascultăm glasul, să fim întru venirea Ta și mărturisim în cartea Ta de azi cu cei ce Te primesc venirea Ta cu sfinții, venirea Domnului, precum este scris pentru această împlinire.

— **V**oi, sfinți iubiți ai Mei, v-ați strâns pe pământ numai în cer, o, numai în cer, căci ați știut și ați crezut că nimic nu-și poate omul strânge pe pământ ca să aibă parte de strânsura lui.

Fiilor, fiilor, Mă mărturisesc sfinții în mijlocul agoniseliilor lor din cer. Ei sunt ai veșniciei și aceasta este zestrea lor și pentru ea au

trudit ei pe pământ.

Iată, Eu, Domnul, privesc la voi acum și la masa voastră de sfat frățesc și trebuie învățatură mereu, și apoi împlinirea ei. Fiți înțelepți în vorbirile dintre voi apoi, ca să puteți rămâne în duhul vorbirilor bisericești și ca să puteți deprinde gura voastră să grăiască fără de iscodire, fără de sămânță de vorbă, și totul ca învățatura cea din Scripturi: da să fie da, iar nu să fie nu, ca să nu strângă diavolul firimituri ieșite din gura voastră spre folosul lui. Dar ca să pricepeți mai mult, lucrați mai mult la aceste tainice înțeleșuri, lucrați bisericește, și nu doi câte doi sau câte trei, iar când veniți la masa de la izvor, o, veniți și întrebați cele pentru înțelepciunea voastră și a cuvântului Meu care se împarte ca să fie lucrat de voi și să vă strângeți în cer bogăție de har, viață trăită în Hristos, timp răscumpărat fir cu fir, ca nu cumva prea multe firimituri să cadă din gura voastră pe jos și să fie strânse de satana cel potrivnic fiilor lui Dumnezeu, și de care el se împiedică mereu pentru neagra lui lucrare.

Așadar, fiți ziditori ai veșniciei, fiilor! Nu pregetați să căutați pe Dumnezeu și spre Dumnezeu! Sunteți sub ochiul Meu mereu. Fiți curați cu inima unii față de alții ca să fiți una și în veșnicie, o, fiilor! O, fiți curați în cuvânt și în adevărul Meu, pentru care vă trebuie smerenie mare, aplecare multă și apoi credincioșie fără de măsură, dar toate acestea nimeni nu le poate avea de bogăție a sufletului, decât numai prin pocăință, mereu pocăință, mereu curățire, mereu, prin duhul pocăinței, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 2022

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Dimitrie

Pace și putere sfântă peste cetatea cuvântului Meu ca să intru cu sfinții, că este în cer între sfinții mucenici sărbătoare, iar Eu, Domnul, le dau mângâiere, le dau venirea Mea pe pământ cu ei, și glas le dau lângă grăirea Mea prin care Mă mărturisesc în vremea aceasta peste pământ, o, că mereu tot spun că aceasta este vremea întoarcerii Mele ca să gătesc un popor pentru rai și să împlinesc Scrip-

turile de veac nou și ceresc, căci trec cele vechi, și totul se face nou, precum este scris.

E sărbătorit între mucenicii din cer tinerelul mărturisitor Dimitrie, cel ce nu s-a ascuns înaintea împăraților păgâni din vremea lui și M-a vestit de Dumnezeu al său când mai-marii vremii păgâne dădeau la sfășiere pe toți cei care erau aflați cu iubirea Mea întru ei și între ei.

În toate vremile am avut din cei ce Mă iu-

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

beau și Mă mărturiseau, și se întâmpla aceasta pentru că înțelegeau pe Dumnezeu cei ce se încurajau asupra necredincioșilor, o, dar nu mai vezi acum așa putere de credință și de iubire de Dumnezeu, dar iată, au fost de trebuință și așa vremi, căci credința în Mine trebuia întărită ca să rămână ea și să-Mi păstreze popor creștin prin vreme și să am la sfârșitul luptei cu necredința, să am biserică slujitoare și mărturisitoare prin sfinții ei mărturisitori pentru Mine și prin semne mai presus de fire când Eu, Domnul, lucrăm prin ei ca să rușinez necredința celor îngâmfați care se voiau dumnezei tari, dar David cel tânăr a ucis cu o pietricică mică pe vrăjmașul lui Dumnezeu, o, și așa au fost rușinați împărații păgâni prin cei ce iubeau pe Dumnezeu pe pământ, iar turma creștină are acum mari mijlocitori în cer, și trebuie hrănite și stărnite credința și darurile ei, și aceasta face amintirea mărturisitorilor lui Hristos, și sunt ei mijlocitori și rugători în cer pentru urmași, și iată, o singură biserică este, numai una, nu sunt mai multe, iar dacă sunt, sunt altceva, sunt rătăcitorii de turmă și scrie de ei în Scripturi că se vor ivi ca să înșele pe mulți, dar Eu, Domnul, vin și lucrez cu cuvântul și stau în luptă cu duhul rătăcitor de turmă, o, că e ușor de tot să-l dărâmi pe creștinul care nu stă cu Dumnezeu în rugăciune și în petrecere sfântă, și iată ce spun la tot creștinul, la tot poporul creștin:

Nu fii popor fără rugăciune, poporul creștin! Toate casele de creștini să aibă spre Dumnezeu rugăciuni ca să pot ocroti din cer pe

cei legați prin rugăciune cu Dumnezeu, căci numai păgânii nu stau în rugăciune în vremea vieții lor.

O, fericiți sunt și vor fi creștinii care au rugăciune spre Dumnezeu prin duhul sfinților părinți, căci duhul acestor rugăciuni îi păstrează pe ei în rădăcină, îi păstrează biserica Mea cea adevărată și una după nume și după viață și după orânduiala lăsată prin sfinți.

O, fii creștini, primiți bucuria îndemnul Meu, că iată ce vă spun: puteți să nu aveți ce mânca sau cu ce vă îmbrăca sau sub ce să vă adăpostiți, dar rugăciunea spre Dumnezeu să nu vă stea din minte și de pe buze, ci stați cu Domnul mai mult decât cu voi înșivă și unii cu alții, o, fiilor.

S-a tot fărâmițat turma bisericii Mele prin smulgerea de lângă ea a celor ce au căzut în ispită la glasul unora care și-au dorit să aibă turma lor, dar iarăși spun, o singură biserică este, și ea are părinți și mărturisitori în cer. Amin.

Omul își alege singur viață de creștin sau viață de păgân, iar cale de mijloc nu este. De aceea cel ce voiește să fie al lui Hristos, acela să învețe și să înțeleagă și să aleagă viața de creștin, viață de rugăciune, de petrecere cu Hristos și cu sfinții Săi mărturisitori prin apă, duh și sânge, iar rădăcina creștinului este cea de la început și care mărturisește ca la început pentru viață de creștin.

Am spus și iarăși spun: nici un război între popoare nu se stârnește decât pentru apărarea bisericii lui Hristos și pentru credință și se

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

luptă păgân cu creștin, antichrist cu Hristos. Iar Eu, Domnul, privesc acum vremea de război din țările vecine, unde vrăjmașul antichrist dă să se arate prieten și să se apropie cu duhul rădăcitor de turmă al neamului creștinesc, iar până să se lămurească cei ce se războiesc pe seama ambiției celor ce ațâță de departe sub nume de prieteni, iată, curg dureri și lacrimi și sânge.

O, așa este peste tot pământul, e până la capăt lupta între Hristos și satana cu numele de antichrist, și de două mii de ani a fost proorocită această luptă, dar în fața luptei sunt Eu, Iisus Hristos. Se luptă Mielul cu Fiara și biruiește Domnul, căci scris este: *«Domnul risipește sfaturile neamurilor și leapădă gândurile popoarelor și defaimă sfaturile căpeteniilor; iar sfatul Domnului rămâne în veac, din neam în neam gândurile Lui, o, și fericit este neamul căruia Domnul este Dumnezeu lui, ales de El de moștenire Luiși»*. Iar creștinii Mei să mărturisească și să cânte spunând: *«Să Te laude, Doamne, pe Tine toți împărații pământului când vor auzi toate graiurile gurii Tale și să cânte ei în căile Tale, că mare este, Doamne, slava Ta!»*.

Iată, trebuie rugăciune pentru întărirea păcii acolo unde se dă război, dar pacea înseamnă biruința cea de partea lui Hristos și a bisericii Sale și de aceea Eu, Domnul, spun:

Pace vouă, popoarelor, și vouă, stăpânitorilor de peste ele, căci biruința este pentru Hristos! Cei ce se luptă împotriva Mea, aceia să lase armele jos și să caute pacea poporului său, pacea întru Hristos, și toate prin biserică și pentru biserică, toate pentru turmă, pentru popor. Amin.

Acum mucenicul Dimitrie așează lângă cuvântul Meu mărturisirea lui așa:

— **O**, nu vă ridicați mai sus decât puteți fi, voi, stăpânitori trufași, căci adevărata victorie nu este pământul pentru care luptați, ci este cerul, dar voi luptați fără dragoste de Dumnezeu asupra celor ce au această dragoste.

Iar voi, cei ce vă puneți poporul în primădie, o, nu vă mai sprijiniți pe prieteni, că prieteni nu sunt, ci numai furi, numai tâlhari sunt, căci dragostea nu caută ale sale, o, nu!

De aceea iată ce spune Domnul vouă:

— **E**u, Domnul, vă dau sfat părintesc: Pace vouă, celor ce nu aveți pace, că iată, e durere în țară la voi, iar dușmanul străin vă minte și se dă prieten! O, fiți liniștiți întru ale voastre și fie-vă milă de poporul care suferă și piere. Războiul de la voi vine din afară, nu de la mijloc, nu din vecini. E dușmanul antichrist sub mască de prieten, dar el e dușmanul care se luptă să aducă păgânia lui peste tot, și iată, și la voi aici, aici, lângă popoare creștin ortodoxe, aici, unde sunt creștini de jur-împrejur, creștini ai lui Hristos, biserica Mielului.

Voi, țări creștine, ridicați duhul rugăciunii sus la cer și cereți binele lui Dumnezeu peste meleagurile voastre, nu altfel de bine, căci binele lui antichrist dă să vă ia din binele lui Dumnezeu. O, pace vouă! Eu, Domnul, vă dăruiesc acest cuvânt și acest dar: Pace vouă!

Acum, fiilor din cetatea cuvântului Meu, să ne pregătim și să așezăm duh de rugăciune pentru biruința Mea între cei ce au tulburări și atac de la vrăjmașul antichrist. Războiul acestor vremi e hrănit de potrivnicul Meu antichrist, care se dă prieten și binefăcător și apărător.

Să rămână sfatul cel din cer, iar sfaturile căpeteniilor vrăjmașe să cadă și să se facă pace, și cu ea să se lucreze între popoare!

E cerul sfinților în veghe mare și doare la cer tot ce doare pe pământ. Să alinăm chemând prin duhul rugăciunilor puterile cerești să cârmuiască din partea Mea, iar Tatăl să vegheze. Amin.

Acum voi, fiilor din cetate, veți găti poamenirea de toamnă pentru cei adormiți, o, că mult vă așteaptă, mult, fiilor, și binecuvântare las peste voi pentru această pregătire odată cu sărbătoarea îngerilor, și-i vom mângâia pe cei ce așteaptă de la Noi și de la voi.

Cereți prin Mine la Tatăl, cereți, fiilor, iar Tatăl vă va da vouă, după făgăduința Mea.

Vă așez în duhul păcii și al nădejzii sfinte și toate pentru dragostea Mea de voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

26 octombrie/8 noiembrie 2022